1878. X. évfolyam. 143. szám. Csütörtök, julius 25.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. Negyed évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám — „ 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: FŐ-PIACZ, VECSEY-HÁZ FÖLDSZINT a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt" közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legelcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilttér"-en megjelenő közlemény öthasábos petit sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok sem adatnak vissza.

EGYHÁZKERÜLETI NAGYKÖNYVTÁR DEBRECEN

Értesités.

Tudatjuk tisztelt polgártársainkkal, hogy országgyülési képviselőjelöltjeink, Simonyi Ernő, Helfy Ignácz és br. Baldácsy Antal folyó julius hó 28-kán, azaz vasárnap délután 3 órakor fognak városunkba érkezni.

Bosnyákpárti kortesfogások.

Debreczen, jul. 25.

III.

Az sem utólsó helyet foglal el a kapaczitálás árgumentumai között, hogy pártunk „forradalmat" akar előidézni s ezáltal a társadalmi rendet felforgatni. Ezen aljas vádat egyszerüen beosztanánk a többi szabadelvü gyönyörüségek közé, ha nem látnánk szükségesnek nehány kérdést koczkáztatni ez érdemben, bár ha előre is tudjuk, hogy a felelet elmarad.

Egy nemzet akkor, midőn a terhek sulya alatt feljajdul s lábbal tiport jogait visszaköveteli, midőn látja, hogy naponként sülyed a végromlás felé s látja az utat, mely talán megmentésére vezethetne, de látja azt is, hogy a kit bizalmával tisztelt meg, e bizalommal rutul visszaélt s két kézzel taszitja hazáját az örvénybe; — nemzet, a mely hiába emeli fel tiltó szavát a jogbitorlás ellen, hiába jelöli ki az utat, hiába fejezi ki akaratát, látja, hogy nincs a ki reá hallgasson s ekkor, — de mindig a törvény korlátain belől — intézkedik, hogy a rendszert annak képviselőivel együtt megbuktassa: forradalomra törekszik-é?

Hát önök, — mielőtt jónak látták köpönyeget forditani s velünk együtt egy elvért küzdöttek, s velünk együtt igyekeztek ledönteni azon rendszert, melynek megbuktatásán most már csak magunk fáradozunk, akkor nem törekedtek forradalomra? Midőn a Dunaparton a „Messiás" rendezte a nagyszerü tüntetést, s akarta, hogy a fáklyák fénye s a nép kiáltása az uralkodóig hasson; nem felforgatási szándék vezette-é? Midőn a becsületes jó szándéku Ghyczit megbuktatták, midőn ama szerencsétlen törvényjavaslatot a legszebb parlamenti bravourral agyonbeszélték, nem akartak forradalmat? Mert ha nem: mily vakmerőséggel állitják rólunk, hogy forradalmat akarunk akkor, a midőn pedig csak egy embert akarunk megbuktatni, olyat, ki a nemzetet álutakon belevitte a reakczió hinárjába, de onnan kivezetni, vagy már nem tudja, vagy nem is akarja!?

Nagyon veszélyes játék a forradalmat emlegetni s a forradalom eszméjét terjeszteni, mert hiszen azt önök is jól tudják, hogy a forradalmat nem kell csinálni, mert az önmagától csinálódik.

De kétszerte veszélyesebb a tüzzel játszani most, midőn a lég mindenfele gyuanyagokkal van tele s micsoda szolgálatot vélnek önök teljesiteni a hazának akkor, midőn az elkeseredés perczében oly eszmét terjesztenek, mely mindnyájunkra nézve végzetessé válhatik?

Csak nem sokkal ezelőtt épen azon fegyverrel harczoltak, melylyel — miután azt önök letették, — most mi harczolunk. De az önök akkori ellenfelei sokkal loyalisabbak voltak, semhogy önöket forradalmároknak nevezték volna; annál különösebbek tehát ezen vádak az önök szájából most, mert azon fegyvereket illetik, melyeket önök kovácsoltak.

Az is kortesfogás akar lenni, hogy — a mint hallottuk — azon napon, midőn jelöltjeink jönnek, vidéki vendégeket be nem eresztenek a városra.

Különös volna, ha épen Debreczen város hatósága hatalmát ilyen kicsinységekben akarná fitogtatni, s nem is volnánk hajlandók e hirnek hitelt adni, ha oly sok felől nem hallottuk volna már.

Csak azt szeretnénk tudni, hogy ilyen eljárást micsoda törvényre lehetne fektetni, s hogy lehetséges sorompót zárni egy ilyen nyilt városban mint Debreczen. Hiszen csak nem régen rendeleti uton csőditették be önök a vidéket s akkor nem jutott eszébe senkinek olyan badarság, mint most.

Épen ez a kapkodás jellemzi az önök politikáját s e határozatlanságban s ily erőszakos fellépésekben van csirája az önök bukásának.

Politikai hirek.

— **Körmöcz városának** van egy évszázados pere a kincstárral. Nagy kiterjedésü erdő terület tulajdoni s használati joga fölött foly a per. Mióta az alkotmányos élet felébredt, a választások közeledtével a kormány mindég megteszi az ajánlatot a barátságos kiegyezésre. A mostani sem akart elmaradni elődeitől s junius 18-ki kelettel leirt a városhoz a kiegyezés tárgyában, hanem azok tudják már, hogy: Kötve kell hinni a komának.

— **Nyolcz postatiszt** indult e hó 20-án Bródba a fővárosból, kinevezésükkor azon utasitást kapták, hogy ott — további rendeletig Baudler Vilmos tábori főpostaigazgatónál jelentkezzenek és annak felügyelete alatt maradjanak. Mindnyájan nőtlen fiatal emberek s ők vannak kiszemelve a Boszniai posta szolgálat teljesitésére.

Reflexiók Tisza Kálmán beszédére.

V.

Nunc venio ad fortissimum. Most jő a keleti kérdés. Igaz, hogy csak cum grano salis, mert most a miniszterelnök beszél ki gyönyörködik abban, hogy szava sulylyal bir. Ezt exelentiád hiheti, de mi az interpellátiókra adott válaszok után nem. Ezek után mi vagy azt hisszük, hogy exelentiád fel volt ültetve, vagy roszhiszemüleg járt el; mert noha válaszait mindég Bécscsel conferálta, az események mindég ellenkeztek burkolt igéreteivel, kinek szava pedig sulylyal bir, azzal ez nem történik.

De miért is nem szólhat exelentiád nyiltan, hisz maga mondja, hogy hirlapok után beszél; ez bizony befolyásos voltát nem bizonyitja, mert abból beszélünk mindnyájan. Véghetetlenül ferde azon állitás, hogy a keleti ügyekben követett politikánkról most még itélni nem lehet. Az előtt a volt a beszéd, hogy érdekeinket a békekötésnél megfogjuk védeni, most a békekötés meg van, s apellál exclentiád a jövőre; és igy összezavarja a politikát, a historiával.

Azt hogy a jelenlegi politikának mi lesz következése: igenis a történelem lesz hivatra megbirálni, de a napi eseményekkel a politika foglalkozik, és ez hivatva van az eseményeket megbirálni, az azokból eredhető kárra figyelmeztetni, s a nemzet közvéleménye ellen vezetett politikát elitélni. Ez a különbség a historia és a politika közt. Meg vagyok róla győződve ezt exelentiád tudja, de akarva kuszálja össze az eszméket, igazolandó, hogy még a birálatnak nincs ideje, s az csak akkor fog kezdődni, ha exelentiád nem ül a kormányon.

Azon állitás, hogy az ellenzék háborut sürgetett, ily merevségben oda vetve nem áll. Az ellenzék érdekeink megvédését sürgette, és érdekünknek Törökország integritását hirdette. Ez — lehet — hogy háborura vezet; lehet, hogy a háborut megakadályozza; egy erélyes szó akkor sokat tehetett volna. Oroszország bizonyára jól meg gondolta volna, hogy ellenünkre be megy-é abba a zugba, hol a mi ellenséges magunktartása őt végveszélylyel fenyegeti. Egyébiránt port a szemébe. Megbocsásson ha mi meg azt mondjuk: több világosságot.

Legnagyobbszerü a miniszterelnök ur, midőn a kiegyezési alkudozások menetéről szól. —

Itt valóban bámulnunk kell a nagyszabásu államférfiut; épen mintha csak a debreczeni vásáron lóra kellett volna alkudni, ugy adja ő elő az egyezkedés pházisait, de szerettem volna hallani mikor dicsérték exelentiád előtt a bécsi lovat, csak az a hibája, hogy kutba nem néz, vasat nem eszik, s fára nem mász. Exelentiád pedig hitte mindezt ájtatósan, mert hát ugy értse meg mindenki, hogy a kinek eladója van, kivált ha az egy nemzet jövője, — sokat kell kérni, és sokat kell engedni, e nélkül vásár egyesek közt sem történik, hát még államok között. Igy fogja föl a kérdést a miniszterelnök. kinek államférfiui nagysága előtt én is leborulok; csak azt szerettem volna, ha egy kis előkészület, a mult alapján kidolgozott adat halmaz lett volna kezében, igy azután nem kellett volna alkudni, hanem azt mondani: ime a kérlelhetlen számok mutatják, hogy ez a miénk, ez a tiétek, vegye a magáét mindegyik. Óhajtandó lett volna még a jogi szempont figyelembe vétele s a közösügynek a bankkérdés megoldása által nem szaparitása. Hiszen épen az a mi bajunk, hogy exelentiád két állam közötti alkudozást igy fogott fel. Az a mi bajunk, hogy exelentiád vásárra járt, és ily módon sem azt mi hasznos, sem azt mi jogos, megőrizni nem tudta. Ha az ilyen alkudozás minőt exelentiád maga leir, egy nemzetre nem lealázó, akkor az ön szótárából e szó hiányzik.

Hát a leköszöngetési komédia, mely kezdődött 1876. májusban, midőn exelentiád a mostaninál sokkal jobb stipulatiókat hozott haza, és már leköszönési szándékát nyilvánitá. Azután megkötött sokkal rosszabb kiegyezést és most is kormányelnök.

Mondjon ön nekem egy esetet az egész kiegyezésnél hol az történt mit mi kivántunk. A bécsi kormány nem egyszer változtatott a már kidolgozott, s elfogadott pontokon s ön e perfidiának mindég készségesen engedett, de még a bank, egy privát társulat is diktált, s kimondá: ezt és ezt nem fogadom el, noha a két kormány elfogadta, és ön ennek is mindég meghajolt, ha a clubban történt felszólalás egyes pontok ellen a válasz mindég az volt, hogy a kiegyezés olyan munkálat mit vagy egész összeségben kell elfogadni, vagy elvetni, ha Bécsbe egyik másik reánk kedvező pont nem tetszett, azonnal el lőn ejtve, ide haza exelentiád hatalmaskodott, Bécsben meghunyászkodott. Novemberben ujra lemondott ön, és pedig most már nagyobb csattanással, oka az volt, mert a bankkal valami paritási kérdésben nem tudott kiegyezni, „a felség pedig külön bankhoz nem adta beleegyezését," mi volt tehát a lemondás oka? a bank csak nem idézhet elő Magyarországon kormányválságot, az ok tehát mindenesetre az utóbbi volt, nem, az ok komédia volt, állitólag a bank engedett, s fent lett a béke, igen de exelentiád nem azért mondott le mert a bank nem engedett, hanem azért mert a fölség tanácsát elvetette, a lemondás oka elmozditva nem lőn, és ön maradt, nem komédia volt ez? és ha a nemzet kormányelnöke komédiázik nem megalázó-é a nemzetre? ezt taktikával elütni nem lehet, ha exelentiád azért taktikázott hogy a bank engedjen, nem volt joga leköszönését a fölség aggodalmaival okadatolni, s ha ezt tette, nem volt joga maradását a bank engedékenységéhez kötni.

— **BUDAPESTI HIREK. Dunába ugrott.** Tegnapelőtt reggel egy munkásnak látszó egyén a Dunába ugrott, de megbánta tettét, mert a mint a viz felvetette, azonnal elkezdett uszni a part felé. **Folget György**, lakatoslegény, tegnap este 10 órakor a Dunába ugrott de kimentették. **Tüz.** A királyutczai Mocsonyi ház, egy óriás épület, tegnap éjjel leégett.

Kiss Albert programmbeszéde.

— Tartatott Ér-Mihályfalván julius 21-én. —

(Vége.)

Ime ilyen lett, az állam háztartásában igért takarékosság; ugy hogy csakis ennek természetes következése lett, mikor megszegni kényszerültek a nemzetnek adott másik igéretet, hogy az adótételek szaporittatni, emeltetni nem fognak. Uj adó nemek hozattak be; az adók, eddig nem ösmert kiméletlen módon hajtatnak, de azért az államháztartás, nemcsak rendezve nincs de sőt a deficit, — vagyis az oly évi folyó kiadás, melyet kölcsönnel kell fedezni — már oda emelkedett, hogy az Austriától fizetni átvallott adósságokkal együtt, annak a magyar királyságnak, melynek még kevéssel ezelőtt államadóssága nem volt, ma már több van 500 millió forint adósságánál, mely összegből 48 millió forint kivéve, a többinek évi nagy kamatját s törlesztését, ezüst és arany pénzzel tartozik az ország fizetni, mit tudva, éppen nem csudálhatjuk, hogy a Magyarország bányáiban termelt arany és ezüstből, mi éveken át, nem is láthatunk. És már oda jutottunk, hogy ma, még kérni sem mernők, hogy mint három évtizeddel ezelőtt, az országban érczpénz forgalom legyen.

Hiszen kevesebbet kérelmeztünk mi ennél. Azt kértük mi feliratunkban csak, a mi kérni, sőt követelni, Tisza Kálmán és társai tanitottak: azt kértük csak, a minek valósitását ők megigérték: azt kértük csak, a mihez e nemzetnek, hogy törvényes joga van, ők még most sem merik tagadni. — Azt kérelmeztük mi, hogy legyen önálló magyar bankunk; hogy igy azon nagy jövedelem, melyet a papirpénz kibocsátása évente ád: az állam oly roppant adósságainak törlesztésére legyen fordítható; és ne kelljen azt, mint mostan, az adótételek emelése által teljesiteni. Jól tudják önök, mint tartották meg Tisza Kálmán és társai, ezen téren is, az általok tett igéretet, s a nemzet több választókerületnek feliratát, figyelemre sem méltatva, mint kötöttek uj egyességet az osztrák bankkal: szóval fenttartva, de tettleg feladva — ha bár 10 évre is — az önálló magyar bankot.

És most reánk nehezedve van, oly roppant adósságnak és kamatainak terhe, melyhez járulván a nagyhatalmi állásért fentartott 800,000 főnyi hadsereg tartásának, és a közösügyekből eredő más kiadásoknak, ezen országra vállalt hányada: méltán várhatták volna az ország lakói, hogy ezen terhek viselése könnyittetni fog, a földmüvelés, ipar és kereskedelem emelése által. Annyival inkább várhattuk ezt, mert a folytonos politikai és természeti csapások által sujtolt nemzet tagjai, már volt kevés tőkéjük fogyasztására kényszerittettek, sőt egy rész, lelketlen uzsorások áldozata lett. Amde a mi e téren könnyebbülést hozott volna, az önálló magyar vámterület, Tisza Kálmán és társai által szintén feladva lett, s szóval fentartott jog, sem az állam polgárain nem könnyit; sem az állampénztárba nem hoz, egy fillérnyi jövedelmet sem. Most már a földmüvelőnek, ugy gabna, mint más nyers terményei a határon, oly vámmal vannak Ausztria javára terhelve, hogy a kivitel, csaknem lehetetlenitve van, s osztrák szomszédunk azt, mi tőlünk, majdnem azon árért vásárolja meg, a mint neki tetszik. Azonban másrészről, a több tőkével és fejlettebb gyár iparral rendelkező Ausztria, fejlődésben gátolja az önálló bank és vámterülettel nem biró Magyarországnak, kevesebb tőkével rendelkező, és csakis ezért fejletlenebb kereskedelmét, gyár- és kézmüiparát. Ugy, hogy csak ezen egy téren, a kötött vámegyezség által, hazánk mintegy 25 millió forintig van évenként megkárositva Austria javára; ugy hogy midőn Széll Kálmán pénzügyminiszter, a vámegyezség tárgyalásakor, ezért pártunk részéről nyiltan megtámadtatott, nem azt vitatta, hogy az ország, azon egyezség által megkárositva nincs; csak is azt, hogy azon kár, nincs éppen oly nagy, mint kitüntetve lett.

Elveszitvén nemzetünk, ugy az önálló bankot, mint az önálló vámterületet, méltán vetette tekintetét, a 800,000 főnyi hadseregre, annyival is inkább, mert ezen hadsereg, szükségesnek hirdetett tartása volt az ok, melyet mindannyiszor felhoztak, ahányszor csak pártunk tagjai, az elviselhetetlenné vált terhek ellen feljajdultak; s a nemzet lecsendesitésére felmutatták a magyar honvédséget, mint olyan vivmányt, melyért áldozni, hazafiui szent kötelesség.

Midőn török testvéreink jajszava és segélytkérő kiáltása, a mult évben hozzánk áthangzott, önkénytelenül vetettük ezen hadseregre tekintetünk; s talán nem volt ezen Hazában egyetlen magyar, ki élethalál harczot vivó testvéreink segélyére sietni kész ne lett volna; tudván, hogy a török után mi reánk vár a muszka támadás. És mi történt? A hadsereg visszatartatott; a tul lelkesült székelyektől a fegyver elkoboztatott s magyar hadfiaink mozgósitása, csakis most történt meg, hogy a legnagyobb munka idején elkivánt fiaink, harczoljanak, nem közellenünk a muszka ellen, hanem a vérében fekvő elárult testvérünk a török ellen; hogy a haldokló magyar hadfinak, midőn majd omló vérét látja, ne legyen meg azon vigasztalása sem, hogy drága vére az életnél is drágább Magyar Hazaért ömlik, — s a honn siró apák, nők s gyermekek könyét, ne törölje le, azon vigasztaló tudat, hogy e szeretett Haza javaáért lettek ők, gyermektelen szülék, apátlan árvák, s gyámtalan özvegyek.

És mind ez miért? Azért, hogy a birodalomhoz csatolják azon két évi hadjárat által feldult különben is szegény és müveletlen népü, terméktelen talaju, csakis a hirhedt kecske tartásra alkalmas fekvésü kis tartományt, Boszniát és Herczegovinát; és ennek lakóival szaporitsák. a szláv elem azon részét, mely a déli alvidékeken, most is elégedetlen, s a magyar királyság osztatlan fentmaradásáért, épen nem lelkesül.

Most látszik már meg mennyire valósult, nagy hazánkfiának Kossuth Lajosnak, a mult évben tett azon jóslata, hogy kormányon levő férfiaink, a muszka vontató kötelét huzzák, s akarva vagy akaratlanul, annak érdekét munkálják. Mostan, mikor nem sok magyar él e hazának földén olyan, ki török testvérünk megrablását, s a hadseregnek különösen a magyar ezredeknek, s a megszavazott, és kölcsön a mi terhünkre is felvett 60 millió forint uj tehernek, ezen czélrai felhasználását helyeselné; most mikor a nemzet óhaja, mint tiltakozása eredménytelenül hangzik el: most már csak meggyőződhetett bárki is, hogy mint pénzünkkel, ugy vérünkkel is más rendelkezik; szóval, hogy az önálló, független és sza-

---

A „DEBRECZEN" TÁRCZÁJA.

A SZERENCSE FIA.

Regény az életből.

Irta: Zombori Gedő.

(25. folytatás.)

— Igen grófnő, a polgári osztály nőjeinek egész világa a család. Szép munkakör, van ott tenni való elég. De a női hivatás nem kevésbé üdvös, fontos és szükséges fenn a palotákban. Itt is első tér a hölgyvilág tettvágyának a család.... Ott lenn is tudniok kell, hogy nekik van hazájok, lelkesülhetnek ők is nagy eszmékért; de pályájok nem lehet oly nagy eredményü, mint az önöké grófnő. Itt a a társadalomban önöké a vezérszerep, lelkökből kell kisugárzani mindennek, a mi keresztül vive drága kincse, tán létfeltétele a jövőnek. Oh mily nagy s dicső szerep ez a nemzet életében.

A fellelkesült ifju beszédét a hölgy látszó érdekeltséggel hallgatá, s e közben kiejté kezéből kis szép virágcsokrát. A szép grófnő nem hajolt utána, kinyujtá parányi kis lábait, hogy azokkal azt közelebb hajszolja, s a könnyü patyolat redői közül a piczíny lábakkal előtünt a piros selyem berczékbe szoritott bokák szobrászati tökélye.

Gábor udvariasan utána nyult a tova gurult tárgynak. Véletlenül, vagy a hölgy akaratából történt, hogy keze érinté a titkok őrzött világát, érezte a test melegét, s a hölgy ajkai mosolyra nyiltak. Testét ott hevité az a meleg, arczára oda ragyogott az a mosoly: és az ifjunak égő lángba, lázas hullámzatba jött minden csep vére. Oda lett a higgadtság, a bölcselkedő komolyság. Érzé, hogy szive lángot kapott, agyában mintha tüzet hordana, szemei kápráztak, inai megtörtek: visszatántorodott.

A hölgy, ajakán még mindig azzal a mosolylyal, közelebb lépett.

— Mi lelte önt barátom?

— Barátom?!...suttogá vissza lázasan. Barátom?!...

— Ön beteg?

Sikerült némileg visszaszerezni önuralmát.

— Bocsánat grófnő, bocsánat! agyam kábult, szemeim elsötétültek, talán ... talán az éles világitás .... az égető napsugár....

Aztán könnyedén köszöntve ott hagyá a csábitó szyrént.

Szobájában kerevetére roskadott, égő arczát két tenyerébe rejtve, zokogá:

— Szépsége meghóditott, szegény fiu! Oh ne mondjátok, hogy gyáva a férfi és nőies, ha szobája rejtekébe elrejtőzve, szivéből a köny feltör.

Nagy fájdalom az! Oh az nem gyávaság, hanem a bilincsekbe vert, a tétlenségre szoritott léleknek, egy győzhetetlen hatalommal szemben eredménytelen küzdelemre kárhoztatott törekvés, öntudatának, az önküzdelemnek, kinos vergődése közt fakadt verejték csepjei azok!

— Ah mi ez? Mi lesz ebből?! suttogá, s iszonyu sejtelmektől szive elszorult.

— A sors haragja-e ez a szörnyü bünhödés, hogy, jóltevőmnek bizalmát kijátszottam!? Ah Ágnes, futok előled, hogy ne lássam arczodat, és te visszanyerd nyugalmadat, és itt, hova gyógyulni jöttem, itt kél szivemben ujból őrült szerelem?!

— Mit akartál velem gőgös tetszelgő grófleány! Mindegy! nem foglak szeretni! érted-e te háborgó sziv, hogy neked őt szeretni nem szabad!! Egy grófhölgy és egy szegény székely fiu. Légy kemény, mint a szirt.... S miért nem lennél, hisz érzem, hogy csak elkábultam, de nem szeretem őt!

— Nem látva téged többé soha, nem mondva senkinek, csak te légy szivem bálványa, örök szerelme feledhetetlen Ágnesem!

A véletlen ugy akarta, hogy Bartha bármennyire kerülte urnőjét, ez időkben többször kellett vele együtt lenni — társaságban. Berta szokott nyájas modorával, de ugy bánt vele, mintha nem is történt volna köztök az az izgalmas jelenet.

Bartha pedig, ama komoly elhatározás védve alatt, már egész bátorságban hitte szivét, s nem vette észre, hogy naponta lángolóbban szereti őt

Ha a szép hölgyet tisztelői, a gazdag rangos ifjuság hódolatának, kedvkeresésének jeleivel körülvette, szomoruan szólt magában:

— Mily boldogok, hogy neki szerelemből szólhatnak.

Fájt neki szegénysége, s alárendeltsége.

De ha egy-egy megkülönböztetett boldog, a hölgy részéről valamely kitüntetésben, kegyben részesült, ennek láttára szive fájdalmasan megsajdult, ismét magához tért, s erős elhatározással suttogá!

— Nem szabad szeretned őt!

Mintha a szivnek parancsolni lehetne!

A nyár melegebb részét a grófi-család a Fehérházi kastélyban töltötte, a kies székely fővárostól pár órai távolban. — Már pár hete időztek ott, midőn egy napon az apa és fia a két gróf egy távolról látogató rokont a székvárosba kisértek be. Elkéstek, a nap már magasan állott, Berta a kerti pavillonba terittetett, maga és a nevelő számára. Bartha szive erősen vert, félt, hogy gyenge leend; de megerőltteté szivét:

— Megmutatom, hogy nem leszek gunytárgyad szép grófhölgy.

Az ebéd végeztével Berta fekete kávét rendelt. A szokatlanul készitett tüzesitő ital, egyszerre lánghullámba hozta a nevelő vérét, két csibuk volt megtöltve a legerősebb török dohánynyal.

— Nem iszom ily erős kávét, nem pipázom ily kábitó dohányt. Engedelmével grófnő, s félre akarta tenni.

A hölgy kedélyesen szürcsölt az átlátszó chinai csészéből, s mig jobbjával átnyujtá az egyik csibukot, hatalmas füstgomolyt bocsátott ki ajkai közül.

— A mit egy nő megtesz: nem tenné meg ön is?!

Gábornak vére égett, agya kábult, de folytatta — a keserves élvezetet.

— Igy már jól van. Higyje meg nekem semmit sem ér, s egy hölgy szerelméhez nem lehet reménye annak a férfinak, ki gyámoltalan, gyenge mint egy nő.

— Annyit ér, s a szerelemhez lehet annyi reménynyel, mint az a hölgy, ki nemének szép gyöngédségét megtagadva, az akar lenni a mi nem lehet — férfiu, felelt vissza keserüen a nevelő.

Oly jól esett erőt venni háborgó szivén, mégis fájt e kemény visszatorlás.

A grófhölgy ajkába harapott.

(Folyt. köv.)

bad Magyarország: **névben él csak, s tettleg nincs jelen.**

De következik-é ebből az, hogy ne legyen jövőre se? Tudom, hogy eziránti bizalmunkat, e haza fiai közől, már sokan csak nem elveszitették. De én, — miként, azok kik pártunk hivei — bizom e nemzet népének erejében, bizom a magyarok istenében, hogy ezen nemzetre, mely ezer éven át e hazában, annyi vész és vihar között megállott; mely annyi megpróbáltatás közepett kelet felé, a müvelődés, a lelki és polgári szabadság előharczosa és védpaizsa volt: nem hagyja eljönni, s nem mérte ki a legdicstelenebb halált, hogy ön fiai által vesszen el; mert „meggyilkolt nemzet, feltámadhat; de öngyilkos nemzet számára nincs feltámadás.'

Ezen meggyőződés fog nekem, erőt adni a küzdelemre, s kisérje bár tetteimet: félreértés s kigunyoltatás; vagy legyen következése, bárminemü üldözés: rendithetetlenül vallani fogom, hogy e nemzetnek élni kell. És ezen indokból, programom a mily rövid épen oly határozott:

1848. Magyarország állami önállóságának, s függetlenségének visszaszerzése.

Eljen az önálló, független magyar haza!

Amerika függetlensegi nyilatkozata.

Kivonat egy Amerikába utazott magyar polgár naplójából.

Mivel Amerikában, mint Angliában is, a posta s más utazó kocsik (stage) lovaikat mindig valamely nagy fogadó előtt változtatják, hogy az utazók kényelmökre pihenhessenek, vagy étkezzenek, az itteni fogadók nagy fényüzéssel s minden kényelemmel el vannak látva, mely sokszor magára vonta figyelmemet, melyek az angolokét sokban felülmulják. — De egy különösség mindenek felett feltünő az amerikaiakban, nevezetesen az utazók megtelepedésökre, mindjárt a bejáratnál nagy termek (the Parlour) vannak, izléssel kibutorozva, különböző szobák, székek és ringató ülésekkel. (Rocking chairs) A padolat szőnyeggel bevonva, néhol zongora is; nehány könyvek, nevezetesen utazók kézi könyvei s azon a vidék térképei statisticája, ujságok, és a város vagy helység repertóriuma. A falon különböző vidékek rajzai, vagy mellképek. S a mi még kivánatosabb az utazóknak nagy földabroszok függenek feltekerő rámákon, a legjobb kiadásokban, különösen pedig az egyesült szátusnak, s végre azon megyének, melyben esik a fogadó. De ezen képek s földabroszok közt függ még egy különös irás is a falon, szinte mindenütt pompás aranyozott rámában üveg alatt a teremnek legkitetszősbb helyiségén, perennáns virágokkal megkoszoruzva és ez: Amerika függetlensége kinyilatkoztatásának aetája. (Declaration of Independence.)

A constitutió és a függetlenség aetája az amerikaiaknak politicai bibliájuk, ezek minden háznak szükséges butorai, s minden polgárnak ez kézikönyve. A függetlenség aetájának számtalan formáju kiadásai vanna. — Az ujabbak pompás nagy ivekre nyomtattattak, vagy lithographiroztattak. Némelyiken alatta áll az 55 képviselő és előülő (elnök, Tac simile) aláirása: másokon ugyanazoknak kőre metszett mellképeik s alant számmal kijelölve mindenik neve. A pompásabb kiadásokban a kezdőszók s fontosabb kitételek aranyos betükkel nyomtatva és ezek pompás rámákban polgári háznál, középületek s iskolákban mindenütt függenek.

A szabadság háborunak ezen merész s nagy megfontolással irt emléke, mentette meg Amerikát az Anglia elnyelésétől s vivta ki az emberiség jogait, 1775-ben nyilvanosan kiütvén már a háboru, átlátta Anglia, hogy a dolgok komoly fordulatot vettek, s minden erejéből kivánta elnyomni a felkelőket, 1776 elején 90 ezer harczost küldött által s az első rohanással el is foglalta déli és közép amerika némely partjait. De az amerikaiak is egész erejökben felkeltek még egyszer próbálni az elnyeléssel fenyegető veszély ellen. Ily bajos helyzetünkben, pénz és fegyver nélkül, csak önerejükre támaszkodhatva, ujra congresszust hirdettek Ppiladelphiába. Elkeseredve már az üldözések s nyomatások alatt, ezen gyülésen jött legelőször vitatás alá a függetlenség gondolata. Pain Tamás egy munkájában (The Common Sense) meleg képzelődéssel s az igazságot egész mélységében festő virágos nyelvvel már előre festegette volt ezen tárgyat. Ajánlotta a függetlenség s az emberiség jogai kinyilatkoztatását; és polgártársai, miután ezen munkában kivánataikat s érzelmetket lefestve talalták, sürgették ennek valósitását. A congressus Franklint, Jeffersont és Adamsot nevezte ki ezen javaslat kidolgozására. A többség a Jafferson által dolgozottat választotta, mely 1776 ban julius 4-én Ppiladelphiában előbb hét. s később mind a 13 státus követei által elfogadtatott, aláiratott s kihirdettetetett e szerint:

„Függetlenség kinyilatkoztatása:" 1776-ban julius 4-én tartott kongressusban az amerikai tizenhárom egyesült státusok egy akaratu kinyilatkoztatásuk.

(Folyt. köv.)

— **VIDÉKI HIREK. A nagyváradi szinkörben** nemsokára szinrekerül a „Cornevilli harangok" czimü operette. — **Nagy-Váradon** már árulnak dinnyét. Persze nagyon drága. **Uj lap.** Háromszéken „Székelyföld" czim alatt ellenzéki lap indult meg. **Pöstyénbe** eddig 1785 vendég érkezett. **Pozsonyban** rögtön itélő birósági tárgyalás iesz e héten azon egyén ügyében, ki Hidegkut községben gyujtogatott. Nagy valószinüséggel bir, hogy felkötik. — **Esküdszéki tárgyalás** volt Kassán. Vádlott volt Osváth Imre ki a Közvélemény czimü lap 1877. évi decz. 2-dik számában megjelent ezikke miatt helyeztetett vád alá. A tárgyalás d. e. 9 órától éjfélutáni egy óráig, tehát 16 órán keresztül tartott, s eredménye az lett, hogy vádlottat felmentették.

A helyzet.

Debreczen, jul. hó.

(—s.) Semmi uj hir nem érkezett, s igy nem tudjuk, hogy mire vezetett már azon tárgyalás, mely Bosznia occupácziója ügyében Andrássy és a török meghatalmazott között foly Bécsben. Ez ügyben a félhivatalos lapok is mélyen hallgatnak, ami azt mutatja, hogy a tárgyalásnak semmi eredménye nincsen, s ebből kifolyólag Boszniának elfoglalása nem a porta beleegyezése mellett fog megtörténni.

A helyzet nagyon elszomoritó. Bosznia elfoglalása a küszöbön van, s már pár nap alatt ténnyé fog válni, még pedig a porta tiltakozása, s valószinü **fegyveres ellenállása** közben.

Hiszen ott a távirat, világosan mondja az, hogy már vérontás volt a török katonák és a mi katonáink közt!

A csapatok felvonulása a bosnyák határon már kezdetét vette. Tegnapelőtt a csapatok Mikanovczéig haladtak.

A huszadik hadosztály ma indult Boszniába.

A bródi főhadiszállás is ma kezdte meg működését. A csapatok átkelésével egyidejüleg kiáltvány fog intéztetni a néphez.

UJDONSÁGOK.

* **Képviselőjelöltjeink** tiszteletére jövő vasárnap Király Mihály vendéglőjében rendezendő társas vacsorára étjegyek **1 forint 60** krjával kaphatók: a „Debreczen" szerkesztőségében, Mayer Ferencz bőrkereskedésében, Otrokocsi V. János kereskedésében, Dáné István kereskedésében, a „Függetlenségi kör"-ben és Király Mihály vendéglőjében. Miután csak meghatározott számu jegyek bocsáttattak ki, felhivatnak kik a társas vacsorán résztvenni óhajtanak, hogy jegyekről idejekorán gondoskodjanak.

* **Hajdu-Böszörményből** Cincz Ignácz ur egy nyilatkozatot küldött szerkesztőségünkhöz, melyben kijelenti több álhirrel szemben, hogy ő f. hó 14-kén, Tisza diadalkapujának leromlásakor nem volt Debreczenben, s igy abban részt sem vehetett, mint azt sok rágalmazó egyén hirdeti, kikkel szemben ünnepélyesen kijelenti, hogy ő oly városban, melyben nem választó — ha megfordul is, nem szokott a választási mozgalmakban résztvenni.

* **Lapunk tegnapi** számában a csizmadia ifjuság szétoszlatására vonatkozó ujdonságunkra az ifjuság elnöke Tóth János és ellenőre Kovács István aláirásával egy nyilatkozat forma valami küldetett hozzánk, melyben határozottan ki van fejezve hogy: „a gyülés bejelentésére az elnök által egy lépés sem tétetett." Épen ezt akartuk kisütni csak, és igy legalább tudjuk, hogy Tóth János ur vagy nem érti, vagy érteni ezuttal nem akarta kötelességét. Egyébiránt ha nem volt bejelentve, mit keresett ott a rendőrség, s ha nem volt bejelentve, mily uton tudta meg a polgármester ur azon ifjak névsorát, kik a gyülést összehivni irásban kérték s mai napon mind egy lábig meg voltak idézve polgármester ur elibe, ad audiendum verbum. Tehát Tóth János ur vagy elnöki kötelességet mulasztott, vagy a titkos feladó szerepét játszotta, szarvas hiba mindenik, melyet menteni nem lehet.

* **„Szegedi Napló"** lesz valódi czime azon napilapnak, mely eredetileg „Szabad Polgár" czimmel terveztetett. Az előfizetési felhivás beküldetett szerkesztőségünkhöz, melyből felemlitjük, hogy a lap e hó 28-án fog már megjelenni, s előfizetési ára 14 frt. lesz.

* **A Szepességre.** Alólirott tudatja a t. szülőket, hogy gymnasialis vagy realis tanulókat kész felfogadni a jövő iskolai évre. Tanitani fogja őket az illető tudományokban de különösen a német nyelvben, a társalgási nyelv a német. Különös figyelmet fordit az erkölcsi viseletre is. Mint magántanuk vizsgát teendnek valamely nyilvános iskoláról. Teljes ellátás és tanitásért fizet mindenik 300 frt. o. é. A vizsgánál történendő kiadások a szüléket terhelik. Stórsz Sepesmegye 1878. julius 19-én Sztehlo András évang. lelkész, u. p. Stórsz Kassán át.

* **Mayer Antal** helybeli postagondnokról lapunk tegnapi számában hozott közleménynek a „postai rendetlenségeket" érintő részére vonatkozólag azon helyreigazitást kell tennünk, miszerint épen városunk postahivatalánál fordulnak elő legritkábban a rendetlenségek.

* **Zeneestély.** Ö. T. egylet zenekara javára ma csütörtökön 25-én este 8 órakor kedvező idő esetén Király Mihály udvarkertjében zene-estélyt rendez, melyre a t. közönséget tiszteltettel meghivja a zenebizottság.

* **A h.-szoboszlói követjelöltség.** A debreczeni kormánypárt lapja a ferditések példányképét állitá ki tegnapi számában, midőn a szoboszlói választókerület függetlenségi polgárainak itt tartott értekezletéről szíveskedett (?) megemlékezni. Hogy Fekete Sándor elnök a „Debreczeni Ellenőr" tudósitójának eszthetikai kifejezése szerint „egy alkalmatos csimbókos beszéddel nyitotta meg az értekezletet," az reánk most már nem tartozik. De határozottan a legalaptalanabb ráfogás Fekete Sándorra, mintha ő azt nyilvánitotta volna a „csimbókos" beszéd végén, hogy — „ő nem egész 48-as párti." Ellenkezőleg. Ő a 48-as eszméktől való tánthorithatlanságát erősen hangsulyozá. Valólag az is, mintha Fekete Sándor Czeglédy Lajost, a szoboszlói polgármestert ajánlotta volna követjelöltül. Nem való az. hogy Szatmári Károly Csanáditól bárminemü levelet olvasott volna fel. Az sem való, hogy Csanády ajánlotta volna báró Baldácsit. Erős Dániel egy szót sem szólott arról, a miket a „D. E." szájába ad. Gr. Vayt nem Csajkos szolgabiró ajánlotta, mint az „Ellenőr" állitja, hanem más. Hogy két napig nem várakoznak a választók a válaszra: az onnan is kitünik, hogy akkor este mindnyájan haza mentek, a követjelölt válaszának a községekkel tudatása alulirottra bizatván. Hogy ha az „Ellenőr" a helyben történtekről is ily alaposan tudósit: akkor elképzelhetjük mily lelkiismeretesség lehet más nemü közleményeiben. Egyébiránt lehető, hogy a t. szerkesztőséget ama valótlan közleménnyel felülteté valaki. S ez esetben, ha az nem a szerkesztőség szántszándékos ferditése, elvárjuk a — helyreigazitást. Tisztelettel. Debreczenben, 1878. julius 25. Szatmári Károly, értekezleti jegyző.

* **Gusman Róbert** kisujutczai vendéglőjében holnap pénteken este rák- és halászlé fog lenni vacsorára. Kapcsolatban ajánljuk jó borait is a t. közönség figyelmébe.

* **Elveszett** egy kis rattler sárga lábu s sárga mellü ebecske; az illető, ki azt akár a szerkesztőségben, akár a kapitányi hivatalban átadja, illő jutalomban részesül.

Közönség köréből.

Az igazság érdekében.

— Válasz Jóna Dánielurnak. —

A „Debreczen" f. évi 139-ik számában, „Közönség köréből" czim alatt egy czikk jelent meg Jóna Dániel ur neve alatt, melyre — noha a hirlapi polemiától mindig óvakodtam — a való igazság érdekében kénytelen vagyok a nagy közönség előtt jelzett lap hasábjain tenni meg észrevételemet.

Kérem annálfogva tek. szerkesztő urat, méltóztassék e nehány sornak becses lapja legközelebbi számában helyet adni.

Hangsulyozza Jóna D. ur, hogy — mint városi bizottsági tag — az igazat kötelességszerüleg mondta. Engedjen meg e tekintetben, ha azon szerény kérdést koczkáztatom, hogy lehet-e annak véleménye a való igazságnak megfelelő, ki — noha mint városi küldött volt jelen a vizsgán — nem vett magának annyi fáradságot, hogy a vizsgát végig hallgatta volna s mégis, nehány növendék felelete után, az egész osztály előmeneteléről itél? Hol van itt az annyira hangsulyozott kötelességérzet! Azt hiszem, hogy a ki egy oly tiszteletre méltó testület részéről, mint Debreczen város közönsége, azon megtiszteltetésben részesül, hogy a város nevében kiküldetést nyer: annak kötelessége e kiküldetésnek lelkiismeretesen és pontosan megfelelni. S ki ezt nem teszi: viszszaél a benne helyezett bizalommal. Vajon ily előzmény után, lehet-e a Jóna ur véleményét egyéni véleménynél egyébnek tekinteni? Lehet-e azon szülék véleményének felibe helyezni — kik a vizsgán mindvégig jelen lévén — az osztály előhaladásáról mondottak elfogulatlan itéletet?

Nem nagyfontosságu dolog ugyan — de miután oly nagy suiyt akar Jóna ur arra is fektetni, hogy 12—13 növendék feleletét hallotta — kénytelen vagyok tulzott állitását tetemesen leszállitani. Emlékszik arra bizonyosan Jóna ur — hiszen a számok iránt erős emlékező tehetsége van — hogy 10 órakor már a vizsgáról eltávozott. Tegyünk most egy kis számitást. Van a 3-ik osztályban 22 növendék, s ha a Jóna ur jelenléte — tehát egy óra alatt 13 növendék felelt volna: ugy a hátralevő 7-tel még hamarább lehetett volna végezni, s a vizsgának 11 órára már bizonyosan vége lehetett volna. Már pedig a vizsga — s erről Jóna ur, ha jelen leendett személyesen is meggyőződhetett volna — $^1/_2$1 órakor végződött. Miután minden növendék felelési ideje ki volt szabva: láthatja, hogy egy órára nem lehet 13-at egyébként — csak az ön nagyitásával — összezsufolni.

Nem az igazmondásért törik tehát be a feje, hanem azért töri be maga, mert hevében az igazságtól eltávozott s tulzásra engedte magát ragadtatni.

A reáliskola nem félt s nem is fél soha a nyilvánosságtól, de azt joggal megkövetelheti, hogy a ki felette — még pedig a város közönsége nevében — itéletet akar nyilvánitani: azt kellő szakértelem, higgadtság, a valóság szeretete, s ne egyéni elfogultság s minden áron feltünni vágyás vezéreljék.

Kisujszállás, 1878. jul. 24.*)

Teljes tisztelettel

Pápai Pál.

— **A debreczeni piaczról.** (Hivatalos jegyzet. 1878. julius 23-áról. Első és felső árak. Egy hektoliter buza 6.18—7.48 kr, kétszeres 4.88—5.38 kr, rozs 3.74—4.06 kr, árpa 2.94—3.26 kr, zab 2.28—2.62 kr, tengeri 4.88—5,38 kr, köles 4.88—5.22 kr, kölesksa 9,76 kr, egy zsák uj burgonya 140 kr, 100 kilogr. szalonna 50, 51, 52, forint, 100 kiló háj 52, 53, 54, forint.

A szerkesztő nyilt postája.

K. A. Bagamér, küldhetnél vagy 10 font dohányt, de vigyázz, hogy a finánz meg ne tudja.

*) Ezennel ez ügyet berekesztettnek nyilvánitjuk. nem akarván lapunkat a polemia terére sodortatni. Szerk.

Felelős szerkesztő: **Péter Gábor.**

Homeopatha orvos

Dr. Klár Vincze

orvostudor, szülész-mütő

rendel naponta: reggel 7—9 délután 2—4.

Szegényeknek ingyen.

Lakása Bathyáni-utcza, 2158-dik számu Czégelyi házban.
(245.)

Uj Singer varrógépek.

Holvay Gyula Debreczenben.

Mélyen tisztelt hölgyek!

Azon általános bizalom, mellyel árult varrógépeimre nézve több éveken keresztül megajándékozni méltóztattak, szives kötelességemmé teszi a tisztelt hölgyeket, következőre figyelmeztetni. A különböző varrógépek, jobb és csekélyebb, tartós és könnyebben kezelhető vagy könnyebben romolható szerkezettel birhatnak és a szerint fokoztatik becsük a háztartásban. A hosszas tapasztalás és a varrógépekre tett és feljegyzett megelégedései nyilatkozatok azon meggyőződésre hoztak, hogy jelenleg az **Uj Singer**-féle varrógépek mint európai és igy nem amerikai készitményüek, leginkább felelnek meg a czélszerüség, csinosság, tartósság és olcsóságnak. — Emlitett varrógépeknél, többnagy előnyök közt az alsó czérna felmotolása alkalmával a gépezetnek csak egy kereke jön mozgásba, mig a többieknél az egész gépezet müködik és igy a hamari kopásnak ki van téve; kezelésök könnyebb, járások zajtalanabb a többieknél, azonkivül pedig tetemesebben kevesebbe kerülnek, mint az eddigiek. Ezen kitünő és olcsó varrógépeket, melyek nálam nagy választékban kaphatók, a tisztelt debreczeni és vidéki hölgyeknek becses figyelmökbe ajánlom és kegyes bizalmokat továbbra is részemre kérem.

Mély tisztelettel:

Holvay Gyula,

a varrógépek főraktárának tulajdonosa.

KRAICZ GYULA

előbb **Ormós Ferenc**

norinbergi és diszmüáru fióküzlete

Debreczenben, a főpiaczon, Scheer Bernát ur házában

a „BIKA" szállodával szemben.

(Főraktár Bécsben, Szent Istvántér 3-dik szám alatt.)

Ajánlja dusan berendezett raktárát.

Vadászati és védő czikkek: Percusion, Lefaucheux, Lancaster és Flobert fegyverek, töltények, tölténytáskák és övek, revolverek, pisztolyok, hozzávaló töltények és táskák.

Lovaglásra: angol disznóbőr nyergek, kantárok, izzasztók, zabolák, kengyelvasak, sarkantyuk, lovagló vesszők, botok és ostorok, valódi angol nyeregszappan.

Utazáshoz: bőr, vászon és fa öndők, táskák, toiletthez berendezett cassettek és táskák, Plaid szijak, gummi köpenyegek.

Háztartáshoz: asztalkések, fa, csont, szaru, alpacca és alpacca ezüst nyéllel, britaniaércz, pakfong, alpacca és alpacca ezüst kanalak, eczet, olaj és vajtartók, czukorvágók és szelenczék, theafőzők, kannák, kávéfőző gépek, kávéőrlők, gyorsforralók, husvágó és kolbászcsináló gépek, fa, pléh, británia érez- és alpacca-tálczák, asztali gyertyatartók, réz, vas, bronz, britania, érez, pakfong, alpacca és alpacca ezüstből, R. Ditmárféle asztali és függő petroleum lámpák, madárkaliczkák, virágasztalok, sodaviz-gépek.

Toilletthez; fésük, fog, köröm, haj és ruhakefék, szappanok, fogpép és porok, valódi kölniviz és illatszerek.

Báli legyezők, ékszerek, virágcsokor-tartók, legyező zsinórok.

Különbféle diszáruk vas, bronz, fa, porczellán, maché és bőrből.

Optikai czikkek: orrcsiptetők, szemüvegek, Lorgnettek, táv és szinházi látcsövek, barometrum, hévmérők, szesz, czukor, bor, sör, eczetmérők, vizmértékek.

Legujabb divatu férfi és gyermek kalapok keztyük esőernyők, sétabotok, tajték pipák, szivar szipkák, zsebkések, pénz és szivartárczák, dohányvágó gépek. — Gyermek játékok.

Szodaviz gépek 8$^1/_2$ forinttól 20 forintig.

Bürgermeister Antal s Ta.

Budapest, Therézváros, gyárutca 6. sz.

ajánlják mindennemü házi kutak és gépszivókból, átveszik minden kutmunkák készitését,

Ártézi kutak fúrását minden szélességben és mélységben

vizvezetékek rakását és készitését egész városok, kertek és egyes házak számára; fürdők és diszesen kiállitott fürdőszobák berendezését, szagtalan szobaárnyékszékek szállitását és felállitását a legjutányosabb áron.

Vérjogygyei Ajánljuk védve

Elsinger M. J. és fiai

Bécs, Neubau, Zollergasse 2

csász. kir. hadügyministerium, ő felsége haditengerésze és számos jótékony intéset sat. szállitói

csász. királyi szabadalmazott gyárának

legjobb és legajánlatraméltóbb

eső köpönyeit,

kocsitakaró ponyváit, ágybetéteit, sátorkelmeit.

Hirdetés.

Vagyonbukott Molnár és társa csődtömegéhez tartozó 24 hordó ó és uj kerti bor, továbbá 8 hordó seprő s a tekintetes kir. törvényszék határozata folytán, folyó hó 29-én délelőtti 9 órakor a Molnár Sámuelné piaczutczai házánál közárverésen el fog adatni.

Debreczen, julius 24-én 1878.

Simonffy Sámuel, m. k.
ideigl. csődtömeggondnok.

(267)

Kiadó tulajdonos: **Vértessi Lajos.**

Debreczen, 1878. nyomatott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.